

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΟΤΣΗ

Η ξεβραϊκωτή «δημοκρατία του τσαμπουκά»

«Άλλοι σε λέν' Ελλάδα, άλλο αλίμονη» ΠΑΝΤ. ΜΠΟΥΚΑΛΑΣ «Σήματα Άγγρα»

Δεν είχαν, ευτυχώς, δραματική κορύφωση το Σαββατοκύριακο στη Θεσσαλονίκη όσα δημιούργησαν εκρηκτική κατάσταση στο κοινωνικό πεδίο ολόκληρη την περασμένη εβδομάδα.

Την απέτρεψε η αυτοσυγκράτηση, κυρίως, της συνδικαλιστικής ηγεσίας και των απεργών - παρ' ότι δεν έλειψαν οι καλοθελητές, που έριχναν ως την τελευταία στιγμή λάδι στη φωτιά.

Και πρώτη πρώτη η κυβέρνηση:

• Που έκανε νέα επίδειξη πυγμής, με την αστυνομικότητα και την απαγόρευση συγκεντρώσεων και διαδηλώσεων. Η γελοία αιτιολόγηση της απαγόρευσης (κακοσκηνοθετημένο το εύρημα των 17 «μολότοφ»), αποκαλύπτει έλλειψη φαντασίας, αν όχι περιφρόνηση ακόμη και για τα προσχήματα), αφήνει γυμνή την εμμονή της κυβέρνησης και δίνει τη δική της αυθαίρετη ερμηνεία στη νομιμότητα: Προκειμένου να επιβάλει την πολιτική της, μετά την άγρια επίθεση και σε συνταγματικώς κατοχυρωμένα κοινωνικά δικαιώματα, δεν διστάζει να περιστέλλει και τις συνταγματικές συλλογικές ελευθερίες. Και

• Που παραμένει αμετακίνητη αλαζονικά στη συστηματική υποδαύλιση της κοινωνικής έντασης. Κάθε άλλο παρά πυροσβεστική η πρωθυπουργική ομιλία στα εγκαίνια της ΔΕΘ, δεν αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας. Σε χαμηλούς τό-

νους, βέβαια, χωρίς έπαρση και αυταρέσκεια, αλλά και δίχως ίχνος αυτοκριτικής, επιμένει στη συνέχιση της ίδιας πολιτικής. Μιας πολιτικής με κύριο χαρακτηριστικό την κοινωνική αναληγσία και πρόκληση, αφού:

1. Μόνο καθολικές (όπως τις θέλει η κατά κόρον επαναλαμβανόμενη προεδρική σύσταση) δεν είναι οι θυσίες για το ξεπέραςμα της κρίσης και τον εκσυγχρονισμό. Όλο και ευρύτερα στρώματα σπρώχνονται στην ανεργία και την ένδεια, ενώ τα τσακάλια της πληθμονής, τα κοράκια της παραοικονομίας και της φοροδιαφυγής προκαλούν ασύδοτα. Και

2. Εδραίνονται, όλο και πιο ερεθιστικά, την πεποίθηση ότι οι χορτάτοι ρυθμίζουν τη δοσολογία της κοινωνικής ανέχειας, αφού η σκληρή λιτότητα εξαιρεί τους μετέχοντες στα κέντρα

αποφάσεων, που όφειλαν να δίνουν το παράδειγμα. Στόλοι οι απαστράπτουσες κρατικές λιμουζίνες και του πουλιού το γάλα στις δεξιώσεις, διακοπές μεγιστάνων, πολυδάπανες ακολουθίες και σωματοφιλάκες, σμάρι τα τρωκτικά, οι πολυθεσίτες και οι αργόμισθοι περί τον πρωθυπουργό και τους υπουργούς, αδιάκοπο το σκανδαλιστικό αλισβερίσι της πολιτικής ηγεσίας με την ολιγαρχία του πλούτου. Πιο λιανά: η αργομισθία της Μιράντας Ξαφά είναι το έλασσον, αλλά όχι εξαιρετό. Τα δύο (ή περισσότερα;) δισεκατομμύρια για το πρωθυπουργικό αεροσκάφος είναι το μείζον, όταν με ένα δισεκατομμύριο θα τελείωνε κάποτε στη δύσμοιρη Ελευσίνα το νοσοκομείο - γεφύρι της Αρτας, και όταν κάπου οκτώ δισεκατομμύρια απαιτεί η εγκληματικά αναβαλλόμενη αναδάσωση...

Συνέχιση μιας πολιτικής που ανάγει σε υπ' αριθμόν 1 εχθρό του κοινωνικού συνόλου τους «ταραχοποιούς του πεζοδρομίου» και τις «προνομιούχες συντεχνίες». Κάτω από την ίδια ταμπέλα σκοπίμως (αφού ο κεντρικός στόχος είναι να αποδιάρθρωθεί και παταχθεί κάθε εστία κοινωνικής άμυνας και αντίστασης) και αδιακρίτως: οι κρατικοδίαιτοι και κομματικά κατευθυνόμενοι εξ επαγγέλματος εργατοπατέρες, μαζί με τους απολυμένους και τους άνεργους, της απελπισίας και της απόγνωσης. Στο ίδιο τσουβάλι σκοπίμως οι πατριόκιοι των ρετιρέ (υψηλόμισθοι Τραπεζών και οργανισμών, μεγαλοδικαστές και στρατηγοί, μεγαλογιατροί, μεγαλοδικηγόροι, μεγαλοδημοσιογράφοι, μεγαλομηχανικοί κ.ά.) και οι πληθείοι των υπογείων (οι σκουπιδιάρηδες χθες, οι απολυμένοι της ΕΑΣ σήμερα)...

Συνέχιση και της ίδιας αντιδημοκρατικής μεθόδευσης για την επιβολή αυτής της πολιτικής:

Χωρίς συναινετικές διαδικασίες, χωρίς διαπραγμάτευση, χωρίς διάλογο. Με το εunuχισμένο Κοινοβούλιο σε διατεταγμένη λειτουργία να επενδύει νομοθετικά (συνοπτικές οι διαδικασίες, συντεταγμένες οι ψηφοφορίες) τις κυβερνητικές επιλογές. Με τα ρόδαλα των ΜΑΤ (περισσός ο ζήλος τώρα με τα ασφαλιστικά τους προνόμια στο κυβερνητικό νομοσχέδιο... κατά των συνταξιοδοτικών κοινωνικών διακρίσεων) να ανεβοκατεβαίνουν στα κεφάλια των τολμούν να σηκωθούν. Με τον τσαμπουκά, κοντολογίς...

Τον τσαμπουκά, που δεν μονοπωλείται, φευ, από τον κυβερνητικό αυταρχισμό. Τον επιλέγουν ως μέθοδο επιβολής οι ταγοί όλων των εξουσιαστικών μηχανισμών και τον αντιγράφουν οι οπαδοί τους στο πεζοδρόμιο.

«Κανένας διάλογος εκτός Βουλής», κηρύσσει ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης. (Και «εντός Βουλής» υποχώρηση με... αποχώρηση αμαχητί και κατά σύστημα).

Πλειοδοτούν σε εμφυλιοπολεμικό μένος οι εκατόνταρχοι. Μαγκάκης επί Κολωνών στηλιτεύει μετά βδελυγμίας τον Μητσότση σαν «εσωτερικό εχθρό». Ευάγγελος εν Ταύρω καλούσε προχθές σε παλλαϊκό ξεσηκωμό στη Θεσσαλονίκη και παντού. «Δεν θα χαριστώ σε κανέναν - εκραύγαζε. Αν ζήσουμε, πρώτα ο Θεός, θα πάνε όλοι τους φυλακή...» (οι «μοναρχοφασίστες» και οι «γερμανοντυμένοι» - εκεί έμεινε αυτός...).

Στις παραμονές καταλήψεως των χειμερινών ανακτόρων η, εξ ορισμού, ακροαριστερή αντιπολίτευση εκστασιάζεται ασεβώς σε αχαλίνωτη απεργολαγνία - με όποιο τίμημα, με όλα τα μέσα.

Πριν 30 χρόνια... σαν σήμερα ...Πριν 60 χρόνια

- Η άρνηση Γαλλίας-Γερμανίας να δεχθούν την Αγγλία στην ΕΟΚ, διασπά τη Δυτική Συμμαχία και μεταίωνει διάσπαση των Δυτικών υπουργών Εξωτερικών για το Βερολίνο.
- Οι ΗΠΑ στρατολογούν Κουβανούς για ενδεχόμενη απόβαση στο νησί και προτείνουν «εθελοντικό αποκλεισμό». «Αερογέφυρα» της Αβάνας με τη Μόσχα.
- Επείσοδια και γενίκευση της συζήτησης για την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, από βουλευτές της ΕΡΕ και «ΕΚ» στη «μικρή Βουλή».

Στο άλλο άκρο, εμπρηστικά τα κατά των απεργών κηρύγματα αυτοδικίας του Δημητράκη Ρίζου (οι εθισμένοι στις φραστικές υπερβολές, λείει η ιστορία, δεν έχουν αναστολές στις ακρότητες των πράξεων).

«Είναι καιρός πια να οργανωθούν ομάδες πολιτών και να σπάσουν στο ξύλο αυτούς τους ασύδοτους αλήτες. Και δεν θα είναι άδικο αν τους καίνε και τα σπίτια και τα αυτοκίνητά τους...».

Με τέτοια πρότυπα πολιτικής αντιπαράθεσης και κοινωνικής συμπεριφοράς να παρέχονται από ψηλά, με τόσο απροκάλυπτα τα φασιστικά κηρύγματα αυτοδικίας, είναι συμπύκνωμα γενικής παραζάλης, φαινόμενα όπως:

• Η κοινωνική αναληγσία, που χαρακτηρίζει πολυήμερους απεργιακούς αγώνες σε υπηρεσίες κοινής ωφελείας. Χάνει το στόχο του και το δίκιο του αυτός που κατεβάζει το διακόπτη της ΔΕΗ - αδιαφορώντας για τον ετοιμοθάνατο στο χειρουργείο, για τα χαλασμένα εμβόλια, που θέτουν σε κίνδυνο παιδικές ζωές, για τα αλλοιωμένα τρόφιμα. Χάνει το δίκιο του και το στόχο του ο απεργός των αστικών συγκοινωνιών, που καταδικάζει τον εργαζόμενο συνάνθρωπο σε πολύωρη καθήλωση και ταλαιπωρία μέσα στο νέφος και το λιοπίρι. Χάνει το στόχο του και το δίκιο του ο απεργός του σκουπιδόσουλ-λέκτης, που σωρεύει εστίες μόλυνσης και μικροβίων στις γειτονίες και τους κεντρικούς δρόμους (αντί να μετατρέπει, αν τον επιτρέπουν τα κότσια του, σε χωματερές τις βίλες των κρατούντων στη Γλυφάδα και την Εκάλη)... Ακόμη χειρότερα

• Ο τυφλός ακτιβισμός του πεζοδρομίου, που επιχειρεί με βάρβαρες και εγκληματικές μεθόδους να υποκαταστήσει θεαματικά την απουσία (έτσι κι αλλιώς νομιμοποιημένη, ως απάντηση, αντίσταση και άμυνα στην κρατική τρομοκρατία) κοινωνική αντιβία. Πιο ανατριχιαστική και αποτροπή η εκδήλωση αυτού του τυφλού ακτιβισμού ήταν όσα συνέβησαν την περασμένη Τετάρτη με θύτες και θύματα απολυμένων της ΕΑΣ: Αυτή η φασιστικής νοστοροπίας αυτοδικία, αυτό το λιντσάρισμα, ο εξευτελισμός, η διαπόμπευση, η κανιβαλική αγριότητα, το εμφύλιο γδάρισμα κορμών και ψυχών με δόντια και με νύχια.

Σε κοινή θέα τα θλιβερά τσίτσιδα κορμιά - να συμβολίζουν παραστατικά την ξεβραϊκωτή «δημοκρατία» του τσαμπουκά...

Δεν αγιάζει ο σκοπός τα μέσα - το 'λυσε αυτό η ιστορία μα για πάντα.

Οι καθ' ἑξιν ασχημονούντες με τον τσαμπουκά, κυβερνώντες και κυβερνώμενοι, αφεντικά και απεργοί, συντηρητικοί και ριζοσπάστες, φιλελεύθεροι και κρατικιστές, σοσιαλιστές και ακροδεξιόι, με κοινό παρονομαστή ότι κατέχουν τη μόνη αλήθεια, έχουν πάντοτε δίκιο και διεκδικούν τον απόλυτο λόγο, μόνο με τη δημοκρατία δεν έχουν σχέση.

Διότι δημοκρατία δεν είναι οι τεκμαρτές, τεχνικές ή συγκυριακές πλειοψηφίες που δυναστεύουν μειοψηφίες και κατατροπώνουν αντιφρονούντες.

Διότι δημοκρατία πρωτίστως είναι ο σεβασμός του Άλλου - της ζωής του, της ελευθερίας του, της γνώμης του, της προσωπικότητάς του.

Διότι δημοκρατία είναι ήθος, είναι πάθος, είναι καθημερινή καχυποψία, είναι στάση ζωής. Είναι αναζήτηση, είναι αμφισβήτηση, είναι πάνω απ' όλα διάλογος.

Ευαίσθητη, εύθραυστη, εύαλωτη και τραπή, η δημοκρατία δεν φύεται, δεν ανθεί, δεν καρπίζει μέσα σε γενικό ξεχαρβάλωμα θεσμών και αξιών, μέσα σε παρακμαϊκή αποσύνθεση, μέσα σε γενικευμένη καχυποψία, ανασφάλεια και φοβία, μέσα σε άγριες αντιθέσεις ένδειας και χλιδής, μέσα σε συνθήκες αυθαιρέσις και υποταγής. Εκεί καρδοκομεί ο αυταρχισμός, ελλοχεύουν οι σωτήρες, επωάζεται ο εμφύλιος σπαραγμός - όπου ο καθένας δαγκώνει όπου φτάσει και, πιο βολικά, το λαϊμό του πλαινού του.

Παίζουν αφρόνων με τη φωτιά οι εραστές του τσαμπουκά - και το ογκώμενο ρεύμα του Λεπέν στη Γαλλία και τον νεοναζί στη Γερμανία είναι απελλιπτικά δίπλα μας...

Αγωνία α λα γαλλικά

Υπάρχει μια ιστορία του Σέρλοκ Χολμς όπου το κρίσιμο στοιχείο είναι ότι ο σκύλος δεν γάβγισε. Στην άτυπη σύνοδο των υπουργών Εξωτερικών της ΕΟΚ το Σαββατοκύριακο, ο σκύλος που δεν γάβγισε - αλλά που θα κρίνει τα πάντα - ήταν το γαλλικό δημοψήφισμα για το Μάαστριχτ.

Το θέμα δεν ήταν στην ημερήσια διάταξη και επισήμως δεν συζητήθηκε αλλά οι υπουργοί γνωρίζουν άριστα ότι αν η κάλη βγάλει «όχι» τα πάντα αλλάζουν εκ βάθρων. Ετσι, ο κ. Χερντ, ως πρόεδρος του συμβουλίου, είπε, βέβαια, ότι η Κοινότητα δεν επιτρέπεται να πάρει θέση και να επηρεάσει την κρίση του γαλλικού λαού, αλλά είπε και παράλληλα ότι όλοι οι υπουργοί ευχήθηκαν στον Γάλλο συνάδελφό τους, τον κ. Ντιμά, «καλή επιτυχία».

Η προοπτική του γαλλικού «όχι» φαίνεται να επηρεάζει τον Ζακ Ντελόρ που στην κοινή συνέντευξη Τύπου με τον κ. Χερντ φάνηκε μάλλον υποτονικός, καθώς βλέπει ότι οι προσπάθειές του των τελευταίων επτά χρόνων αλλά και το πολιτικό του μέλλον κρέμονται από μια κλωστή. Μπ.Μ.

δωριδής, με σπουδές στο εξωτερικό, με μεταπτυχιακό, με έρευνες στη δουλειά του, πηγαίνει στο... πρωτόκολλο του υπουργείου Παιδείας. Αλλως, διευθυντής φωτογραφίας, πηγαίνει στην... Εφορία.

Ενόψει των αναμενόμενων αλλαγών στην ΕΡΤ, σκέφτεται ο αρμόδιος υπουργός Α. Ανδριανόπουλος να επανεξετάσει τις μετατάξεις για να ενισχυθεί η ΕΡΤ; Αλλωστε και το υπηρεσιακό συμβούλιο της εταιρείας έχει τη γνώμη ότι η ΕΡΤ παρουσιάζει πολλά κενά με τις μετατάξεις. Γ.ΚΑΡ.

Γκολκίπερ

Μετά την πανθομολογούμενη (και ρητορικός εξορκισμένη) εθνική μας κρίση, φαίνεται ότι βρισκόμαστε ήδη μπροστά και σε μια κρίση τερατοφυλάκων. Αν κρίνουμε από τα 33 γκολ του χθεσινού ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος και κυρίως τον τρόπο που αρκετά εξ αυτών επιτεύχθηκαν.

Ίσως απλώς ανθίστανται στον αυταρχικά επιβληθέντα εκσυγχρονισμό κανονισμού στον τομέα «πάσα στον τερατοφυλάκα από αμυντικό». Διότι έτσι χάνουν το «κεκτημένο» να πιάσουν την μπάλα με τα χέρια.

ΥΓ: Δεν μένει παρά να οργανωθούν και να κινητοποιηθούν συνδικαλιστικά ώστε να αντιμετωπισθούν από τον κ. Κούβελα. Δ.Κ.

■ Εχει δίκιο να παραπονείται το «Εθνος» ότι καμία εφημερίδα δεν ανέφερε ότι το θέμα της ανταρσίας των τριών της Ν.Δ. το έβγαλε πρώτο Κυριακή, την περασμένη Κυριακή. Ηταν παράλειψη και δική μας - κάτι που δεν το συνηθίζουμε. Ελπίζουμε να φτάσουμε στο σημείο ΟΛΕΣ οι εφημερίδες, και το «Εθνος», να σέβονται τη δουλειά και τις επιτυχίες των άλλων. «Ε»

γίνει από τη διοικητή του οργανισμού Νίκη Τζαβέλα και εισηγήσεις θα κάνουν:

• Την Παρασκευή (18-9-92), από τον πολιτικό κόσμο, οι βουλευτές Κ. Καραμανλής (Ν.Δ.), Μιχ. Παπαγιαννάκης (Συνασπισμός) και Στ. Τζουμάκας (ΠΑΣΟΚ). Και

• Το Σάββατο (19-9-92) ο Λεων. Κύρκος, ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Α. Κανελλόπουλος, η γεν. γραμματέας Στ. Ελλάδας Ελσα Παπαδημητρίου, ο γεν. γραμματέας Νέας Γενιάς Μιχ. Σιώφης και ο υπογράφων.

Η συμμετοχή στην εκδήλωση και τη συζήτηση ελεύθερη. Γ.Β.

Το λάθος

Ελύθη η απορία γιατί οι απεργοί της ΔΕΗ επιδεικνύουν... ανεξήγητη εμμονή και φέρονται... υπεροπτικά στο κοινό.

Εγνωστοποιήθη υπό του

ΠΕΡΣΙ ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

(από την "Ε")

ΠΑΣΟΚ Σε «επιθετική τροχιά» βάζει την πολιτική του το ΠΑΣΟΚ, μετά την ομιλία του Α. Παπανδρέου στη Θεσσαλονίκη. Αιχμές, τα εθνικά θέματα, η οικονομία και ο «τρομονόμος».

• Σε δύο ομάδες, των μεγάλων δυνάμεων και των μικρών χωρών, χωρίζονται οι μετέχοντες στη Διάσκεψη της Στρέζες. Οι πρώτες προσπαθούν να πείσουν τις δεύτερες ότι καλύτερα να δεχθούν τις συμβουλές τους γιατί η χρηματική βοήθεια θα είναι «καταστρεπτική».

• Υπογράφεται στο Λονδίνο η συμφωνία της ελληνικής κυβέρνησης με τους Άγγλους ομολογητικούς. Προβλέπει άμεση καταβολή 30% των τόκων του εξωτερικού μας χρέους.